

[Flemming Jensen]

lægges på den tilbageblevne grundskyld. Gerne så vi for øvrigt, at man nåede frem til fuldkommen afskaffelse af denne skat, men må vel erkende, at tiden ikke er inde lige nu.

Vi betragter i øvrigt forslaget som et led i den erhvervsfremmepolitik, regeringen fører, og vel også – ved at gøre erhvervene mere konkurrencedygtige – som et led i en beskæftigelsesfremmepolitik.

Fremgangsmåden, at man over 4 år nedtrapper grundskylden, skulle gøre overgangen lettere for kommunerne, for selvfølgelig kan ingen benægte, at der bliver tale om et provenutab, men ud fra mere langsigtede principielle betragtninger kan det ikke være det afgørende. Lovforslaget indeholder en beskyttelse af dem, der fortsat skal svare grundskyld, og man nævner særlig sommerhusejerne eller fritidshusejerne, der jo normalt ikke har den beskyttelse, som er væsentlig, nemlig stemmeret i den pågældende kommune. Jeg tror, at det på denne baggrund er rigtigt med en overgrænse, men vil gerne i udvalget se nærmere på, hvad det er for satser, man har fastlagt.

Jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at foretage et lille sidespring – det kan jo altid være meget festligt – i håb om, at vi får lejlighed til på et eller andet tidspunkt at drøfte en større retfærdighed og rimelighed over for netop ejere af fritidshuse. Var det f. eks. ikke rimeligt, om beskatningen stod i forhold til den faktiske udnyttelse af det pågældende fritidshus, når loven nu engang har sat grænser for denne udnyttelse? Hvorfor skal man svare et helt års skat, mens man kun har ret til at bo i huset i et halvt? Det ville være rart, om vi snarest muligt kunne få fjernet denne urimelighed. Jeg har selvfølgelig bemærket, at man over for dette ønske har svaret, at der allerede ved vurderingen er taget højde for den begrænsede udnyttelse, men må nok betvivle, om det er sket i et omfang, som svarer til den halve udnyttelse af huset.

Må jeg i øvrigt om provenutabet sige, at generelt er det, i hvert fald i gennemsnit, ganske beskedent. Det er et tab, der skulle være til at indvinde, når man erindrer sig, at lettelser i erhvervenes omkostninger er forudsætningen for at skaffe flere arbejdspladser.

Det konservative folkeparti finder det altså ikke rimeligt at fortsætte en beskatning af jorden, uanset om der er overskud på pro-

duktionen eller ej, og vil gerne have dette forslag gennemført, men er i øvrigt indstillet på at forhandle om ethvert skridt, der fører i retning af afskaffelse af skatten.

Jeg vil gøre opmærksom på, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, at en forhøjelse af de kommunale personskatte nu ikke behøver at være den eneste vej ud.

Svend Erik Hovmand (V):

Sammenlignet med de øvrige vestlige lande og sammenlignet med OECD-landene i den vestlige verden er investeringerne i dansk erhvervsliv nede på et overordentlig lavt niveau. Niveaulet har i de seneste år ligget lavere, end fornyelsen af produktionsapparatet kræver. Det er faktisk meget urovækkende og måske et af de mest foruroligende tegn i det økonomiske billede i dag, thi det betyder nemlig, at vi løber en meget alvorlig risiko for om kort tid ikke at kunne opfylde vore produktions- og eksportmuligheder. Ikke fordi vi mangler arbejdskraft, tværtimod, den har vi rigeligt af, men fordi de maskiner og det produktionsapparat, som de ledige hænder skulle betjene sig af, er brudt sammen eller stærkt nedslidte som følge af de seneste års alt for ringe investeringsklima.

På denne baggrund er nærværende forslag at hilse med tilfredshed. Forslaget medfører nemlig, at erhvervsomkostningerne lettes med et par hundrede millioner kroner i 1984, stigende til 800–900 mill. kr. i 1987. Alle erfaringer viser, at når vi befinder os i en situation med et nedslidt produktionsapparat og udsigt til forbedret konkurrenceevne, så øges erhvervsinvesteringerne, og flere erhvervsinvesteringer betyder flere arbejdspladser, mere eksport og øget valutaindtjening. Det er præcis de ingredienser, vi har aller mest brug for i disse år.

Nogle mener, at en afskaffelse af disse erhvervsskatte vil forøge indkomstskatten. Hr. Henning Rasmussen pegede på det i sit indlæg for et øjeblik siden. Jeg deler ikke denne bekymring. Tværtimod tror jeg, at det relativt lille tab på 0,4 pct. af udskrivningsgrundlaget, som der jo er tale om ved dette forslag, når aftrapningen er realiseret fuldt ud, rigeligt vil blive opvejet af de fordele, en forøget aktivitet medfører: flere job, større valutaindtjening og dermed øgede skatteindtægter til gavn for hele samfundet.